

Boldog és hálás

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Dániel 12:2; 1Korinthus 13; Galata 5:19-23;
1Thesszalonika 1:1-10; 1Timóteus 1:15

„Hálát adunk az Istennek mindenkor mindnyájatokért, emlékeztetve a ti hitetek munkáját, és a ti szeretetetek fáradozását, és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységeteknek állhatatosságát, az Isten előtt, a mi Atyánk előtt” (1Thessz 1:2-3).

KULCSGONDOLAT: Pál sok jót elmondott a thesszalonikai hívőkről, főként, amikor első levelét kezdte írni nekik. Érdeemes megfigyelni, hogy miért dicséri őket.

Pál az imádság hangsúlyozásával kezdi 1Thesszalonika levelét. Nyomatékosan kiemeli, hogy mennyit imádkozik értük, ami már önmagában is érzékelteti az ottani gyülekezet iránti mélységes szeretetét, a törődését.

Annak örül, hogy a thesszalonikaiak összességében véve hűségesek maradtak. Életük bőséges bizonyítékot szolgáltat a Lélek átalakító munkájára, pedig sok nehézséggel kellett szembenéznük.

Az apostol az 1. fejezet végén megjegyzi: a thesszalonikai hívők azért váltak igazi „adventistákká”, mert nyitottan fogadták őt magát és tanítását. Hívóként nap mint nap annak váradalmában éltek, hogy Jézus eljön a mennyből, megszabadítani őket „*amaz eljövendő haragtól*”.

E tanulmány által bepillantunk abba, hogyan birkóztak meg az új hívők az evangélium megismerése után jelentkező nehézségekkel.

HÁLAIMA (1THESSZALONIKA 1:1-3)

1Thesszalonika bevezető szavaiban máris érzékelhetjük Pál önzetlenségét. Egyértelmű, hogy ő írta a levelet (2:18; 3:5; 5:27), de azonnal megemlíti munkatársait, Silvánust és Timóteust is.

Mi mindenért ad hálát Pál Timóteussal és Silvánussal együtt (1Thessz 1:1-3)? Mit jelent mindez a gyakorlatban? Azaz, hogyan mutatkoznak meg az említett dolgok a hétköznapi életben? Például az életmódban mi-ként tűnik ki „a ti hitetek munkája”?

Ez a levélkezet az ókori görög levélírás jellegzetes formáit tükrözi, ám egy érdekes különbséggel. A tipikus görög levél bevezetésében szerepel a *kegyelem*, amihez Pál hozzákapcsolja az ismert héber köszöntést: *békesség* (héberül *shalom*). A „*kegyelem*” és a „*békesség*” találó módon mutatja be a Jézussal szerzett tapasztalat lényegét.

Mit tudunk Silvánusról? Ki volt ő? A név az arám *Silás* latin megfelelője. A Palesztina területén kívül élő zsidók héber nevük mellé általában felvettek görög vagy latin neveket (pl. Saulból így lett Pál). Silás is jeruzsálemi keresztény volt, mint Márk, aki egyik első útitársaként kísérte el az apostolt miszsiós útjaira. Pál igyekezett mindent megtenni az egyház egységének megőrzéséért, ezért is tartottak vele a jeruzsálemi gyülekezet megbízható vezetői.

Mely szavak szerepelnek 1Korinthus 13. fejezetében és 1Thessz 1:1-3 szakaszában is? Közülük melyiket hangsúlyozza leginkább 1Korinthus 13?

Pál imádságaiban a valóságra összpontosít, nem csupán a lelkeség felszínes formájára. A hit komoly fáradozást eredményez, őszinte szeretetből rengeteg munka fakad, a reménységhez pedig sok türelem kell. E szavakkal kapcsolatban a hangsúly nem az elvont elméletekre, hanem a *tevékenységre* kerül. Az Újszövetség különböző helyein a hit, szeretet, remény sorrendje különféleképpen jelenik meg, de a három közül a legfontosabbnak mindig az utolsó helyen állót tekintik (lásd 1Kor 13:13). 1Thessz 1:3 versében a sorrend is érzékelteti, hogy milyen fontosnak tartja Pál az utolsó idő eseményeit mindkét levélben.

Az apostol visszaemlékszik rá, hogyan fogadták az evangéliumot a thesszalonikai hívők, és ezért is hálát ad Istennek. Feltehetőleg remélte, hogy dicséretei hallatán majd készségesebben fogadják a következőkben megfogalmazott aggodalmait is.

ISTEN KIVÁLASZTÁSA (1THESSZALONIKA 1:4)

Mit jelent az, hogy Isten kiválasztott (1Thessz 1:4)? Azt, hogy gyakorlatilag nincs választásunk? Vagy azt, hogy akit nem választott ki Isten, az nem üdvözülhet, még ha szeretne, akkor sem?

A 4. versben folytatódik az a körmondat, amit Pál még a 2. versben kezdett azzal, hogy „Hálát adunk...” Többek között azért ad hálát Istennek, mert tudja, hogy Isten *kiválasztotta* a thesszaloniaiakat.

Bizonyos keresztények a kiválasztottság gondolatával kapcsolatban túlzásba esnek, ami ahhoz vezet, hogy a hívő nem figyel oda életstílusára, magatartására. Szerintük az üdvösség Isten választásától függ, nem a miénktől. Ez a tanítás olyan gondolatot is kiválthat, hogy Isten csak némelyeket részesít kegyelmében, vagy aki egyszer üdvösségre jut, az már soha nem dönthet másként.

Hogyan fejezi ki a Szentírás, hogy az üdvösséget mi magunk választhatjuk (Józs 24:15; 1Tim 2:4; Jel 3:20)?

Az ember képtelen lenne a hitre, ha Isten nem vonná magához, ám végső soron az Úr engedi, hogy meghozzuk saját döntésünket Őt és értünk vállalt tetteit illetően. *Kiválasztott* minket Krisztusban. Minden embert kiválasztott az üdvösségre. Az, hogy egyesek nem üdvözülnek – nem tartanak igényt a felkínált üdvösségre –, a saját döntésük következménye, nem Istené. Pál is megfogalmazta 1Tim 2:4 versében: Isten „*azt akarja, hogy minden ember idvezüljön és az igazság ismeretére eljusson.*”

Gondoljunk bele, mit jelent nekünk a tudat, hogy Isten „kiválasztott” – azt akarja, hogy üdvözüljünk! Ha pedig elveszünk, akkor ránk nézve nem teljesül az emberiség egészére vonatkozó vágya. Milyen bátorítást találunk ebben az igazságban?

BIZONYOSSÁG KRISZTUSBAN (1THESSZALONIKA 1:5)

Hogyan szerezhetünk bizonyosságot arról, hogy Isten elfogad (1Thessz 1:5)? Mi volt a thesszalonikai hívők életében az a három bizonyság, ami jelezte Pálnak, hogy jó a kapcsolatuk Istennel?

Az 5. versben Pál részletezi, szerinte milyen alapon választotta ki Isten a thesszalonikai hívőket (4. vers), majd hálájának további indokait sorolja (2. vers). Örömmel gondol az életükben felismerhető bizonyítékokra, amelyek alátámasztják, hogy elfogadták Istent, Ő pedig helyeslően tekint rájuk.

A vers elején Pál örömeinek ad hangot a thesszalonikai hívők és az Úr kapcsolatának látható, külső jelei miatt. Amikor az evangéliumot elfogadták, nem csupán értelmükkel ismerték el tanításait. Mindennapi életükben megmutatkozott Isten jelenléte és hatalma. A gyülekezet hétköznapijaiban olyan dolgok történtek, amelyekre csak az Úr közbelépése lehetett a magyarázat. Az emberek választ kaptak imáikra, az életük megváltozott. A cselekedeteikben mutatkozott meg, hogy őszinte, valódi a hitük.

Honnan tudhatjuk, hogy valóban jelen van-e a Szentlélek az életünkben és a gyülekezetünkben (lásd 1Kor 12:1-11; Gal 5:19-23)?

A Lélek „gyümölcse” erős bizonyítéka annak, hogy Isten munkálkodik az életünkben. Szeretetet, örömet és békességet csak ideig-óráig lehet tettetni; a gyülekezeti élet hétköznapijainak stresszhelyzeteiben végül elkülönül az igaz a hamistól. A Szentlélek élő jelenlétében a bűnös ember számára kezdenek természetessé válni azok a dolgok, amelyek addig nem tűntek természetesnek. A keresztyének pusztá kedvességéből, jóságból megteszik azt, amiről azelőtt hallani sem akartak. A thesszalonikai hívők életében Pál bőséges bizonyítékát látta annak, hogy megváltoztak a Szentlélek természetfeletti munkája nyomán.

Az apostol szemében az bizonyította leginkább a thesszalonikaiak kiválasztottságát, hogy mély meggyőződés élt bennük, bíztak az evangélium igazságában és Isten valóban jelen volt az életükben. Noha nem minden esetben igazolódik be az ilyen meggyőződés, de a hamisítatlan evangéliummal általában együtt jár az erős bizonyosság, hogy rendben van az ember kapcsolata Istennel.

Van üdvbizonyosságunk? Ha igen, milyen erős? Végeredményben mire alapozhatjuk üdvbizonyosságunkat?

PÁL KÖVETŐI (1THESSZALONIKA 1:6-7)

Mi az üzenete 1Thessz 1:6-7 verseinek? Hogyan értsük ezt arra is gondolva, hogy csak Krisztus lehet az igazi példaképünk?

A legtöbb fordításban nem tűnik ki, de a 6. versben Pál azt a mondatot folytatja, amit még a 2. versben kezdett el, és ami a 10. verssel ér véget. E hosszú résznek az a fő témája, hogy az apostol felsorolja, mi mindenért fejezi ki háláját imájában. A 6-7. versekben újabb két dolgot megemlít. Hálát ad (2. vers) azért, hogy (5. vers) a thesszaloniaiak követőivé lettek az apostolnak és munkatársainak, ugyanakkor ők maguk is példaképpé váltak. Gyakran figyelmeztetünk rá, hogy veszélyes, ha az ember Krisztuson kívül valaki más követőjévé akar válni, és joggal, hiszen időnként még a legkiválóbbak is okoznak csalódást. Viszont kellene a példaképek is. Alkalmanként szükségünk van egymástól jövő útmutatásra, tanácsra és segítségre, hogy átrádjuk magunkat bizonyos kérdéseken, átvészeljünk nehezebb időket. Ki nem érezte még, hogy milyen áldás egy-egy jó tanács, jó példa!? Ugyanakkor akár tetszik, akár nem, ha vezetőkké leszünk a gyülekezetben, az emberek követni fogják a példánkat. Éppen ezért annyira fontos, hogy a tapasztaltabb keresztények éljék is, amit hirdetnek és életükkel mutassák be azt, amiről beszélnek.

Pál azonban még egy pár dologra figyelmezteti olvasóit. Először is, a példa követése (6. vers) a megismerés után történik (5. vers). A thesszaloniaiak elsősorban Isten Igéjének megismerésére összpontosítottak, majd a Szentlélek által közvetlenül alkalmazni is kívánták életükben a megismert igazságokat. Isten Igéje mindig megbízható. Majd Pál kijelenti, hogy igazi példaképünk az Úr (6. vers). Amit Jézus tett, ill. tenne, sokkal megbízhatóbb példa, mint Pál eljárása; az apostol nem dédelgetett hamis ábrándokat önmagával vagy jellemével kapcsolatban (1Tim 1:15). Ezzel együtt nagyra értékeli, hogy az új keresztények szeretett tanítójukként, mentorukként tekintenek rá, és igyekeznek követni a példáját, de nekik is méltó példaképpé kell válniuk. A thesszaloniaiak hívők a szenvedések között is örömet tanúsítottak, és ebben adtak példát. A szenvedés megkeserítheti, de jobbá is teheti az embert. Az evangélium és a Szentlélek ereje miatt a thesszaloniaiak hívők – Pálhoz és Siláshoz hasonlóan – szenvedéseik dacára természetfeletti örömmel letek (ApCsel 16:22-25).

Milyen példának bizonyulunk a gyülekezetben? Az életünk mely dolgai segíthetnek annak, aki hasonlóan cselekszik? Mi az, ami nem követendő példa?

A HIT TOVÁBBI BIZONYÍTÉKAI (1THESSZALONIKA 1:8-10)

A thesszaloniaiak hitének milyen további bizonyítékait találjuk 1Thessz 1:8-10 verseiben?

A 2. versben elkezdett mondat folytatásaként Pál kifejti, hogyan váltak a thesszaloniai hívők Macedónia (ahol Thesszalonia volt) és Akhája (ahol Korinthus volt) hívőinek példaképeivé. Először is példát adtak az evangélium terjesztésére, még hozzá sikeresen. Tőlük „zendült ki” az Isten Igéje mindkét tartományba, sőt még távolabbra is. Hitüket is példaértékűnek tartotta Pál, mivel igazi nyitottsággal fogadták őt magát és az evangéliumot. Készen álltak a tanulásra. Hajlandók voltak gyökeres változásokat hozni az életükben, pl. elvetették bálványaikat és hátat fordítottak bevett vallási gyakorlatoknak.

Az ókori római világban, a jól megépített római úthálózatnak köszönhetően viszonylag gyorsan terjedtek a hírek, és sokan is utaztak. Azért mondhatta Pál, hogy a thesszaloniaiak hite már „minden helyen” ismertté vált, mert valószínűleg a római és antiókhiai keresztényekkel is beszélt erről. Az is igaz, hogy általában szeretünk megfelelni az emberek magas elvárásainak. A dicséretben pedig benne foglaltatik bizonyos elvárás. Amikor Pál olyan lelkesen beszélt hitükről, valójában biztatta őket, hogy egyre inkább növekedjenek a hitben. Lehetett valami sajátos, különleges a megtérésük módjában. Bálványimádó pogányként két fő akadályon kellett felülkerekedniük. Először is, sokan furcsállták azt a történetet, hogy valaki meghalt, majd ismét életre kelt. Ráadásul ezt egy furcsa zsidó tanításnak vették. Sok pogány bizonyára nevetésgésnek tartotta a keresztény üzenetet, de nem úgy a thesszaloniaiak! Ők egészen átrendezték az életüket az evangélium fényében. „A thesszaloniai hívők hű misszionáriusok voltak. Szívük buzgalomtól égett Üdvözítőjükért, aki megszabadította őket *amaz eljövendő harag* félelmétől. Krisztus kegyelme által életükben csodálatos változás történt, és az általuk szóló Úr szavát erő kísérte. Szíveket nyertek meg a bemutatott igazság által, és a hívők száma növekedett” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. 4. kiad. Budapest, 2001, Advent Kiadó. 169-170. o.).

Olvassuk el újból 1Thessz 1:10 versét! Miről beszélt itt Pál? Mit értett az „*eljövendő harag*” alatt? Hogyan kapcsolódik Jézus feltámadása ahhoz, amivel itt az apostol foglalkozik? Miért olyan különösen fontos ez az ígélet minden hitpontunkkal összefüggésben (lásd Dán 12:2; Jn 11:24-25; 1Kor 15:12-17)?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Szilász és Timóteus megérkezése Macedóniából nagy örömet szerzett Pálnak, aki még mindig Korinthusban tartózkodott. Jó híreket hoztak azok hitéről és szeretetéről, akik az evangélium hírnökeinek első thesszalonikai látogatása alkalmával fogadták el az igazságot. Pál szíve szerető részvétellel volt e hívők iránt, akik a megpróbáltatások és hányattatások közepette hűek maradtak Istenhez. Vágyott személyes meglátogatásukra, de mivel ez akkor lehetetlen volt, levelet írt nekik. A thesszalonikai gyülekezetnek írt e levelében az apostol hálát ad Istennek a hitben való növekedésük örömhíréért...

’Hálát adunk az Istennek mindenkor mindnyájatokért, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban; mert szüntelenül emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat.’

A thesszalonikai hívők közül sokan elfordultak *’a bálványoktól az Istenhez, hogy az élő és igaz Istennek’* szolgáljanak... Az apostol kijelentette, hogy az Úr hűséges követésében *’példává is lettek minden hívő számára Macedóniában és Akhájában’* (Ellen G. White: *Az apostolok története*. 4. kiad. Budapest, 2001, Advent Kiadó. 169. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Foglalkozzunk még az emberi példakép kérdéskörével! Milyen előnyökkel és hátrányokkal jár, ha példaképet választunk?
- 2) Pál a levélben többször is hálát ad Istennek a thesszalonikaiakért. Milyen szerepet kell vagy kellene kapnia a hálaadásnak istentiszteletünkben – úgy egyénileg, mint közösségileg?
- 3) Mit találnának a környezetünkben élők, ha keresnék a gyülekezet hitének bizonyítékait? Mennyiben lehetne más a kép (vagy kellene másnak lennie)?
- 4) Miért olyan fontos elismerni, értékelni egymást? Ugyanakkor mire kell vigyáznunk ezen a téren?
- 5) Gondoljuk végig újból, hogy a második advent tanítása szervesen kapcsolódik minden hitpontunkhoz! Milyen alapon bízhatunk abban, ami ennyire különbözik mindattól, ami a világon valaha történt?

ÖSSZEFOGLALÁS: Pálnak örömeire szolgált, hogy hálát adhatott Istennek, amiért bőséges bizonyítékait látta a thesszalonikai hívők életében végzett munkájának. Azért tudatta velük is imája tartalmát, hogy hitéletük és missziós tevékenységük további erősítésére ösztönözze őket.

GONDOLATOK A SZERETETRŐL

A kötelesség szeretet nélkül
kedvetlenséget támaszt.
A felelősség szeretet nélkül
kíméletlenséggé fajul.
Az igazságosság szeretet nélkül
nem más, mint keménység.
A nevelés szeretet nélkül ellenkezést vált ki.
A bölcsesség szeretet nélkül ravaszságot szül.
A kedvesség szeretet nélkül képmutatás.
A rend szeretet nélkül aprólékosság.
A tapasztalat szeretet nélkül önteltség.
A hatalom szeretet nélkül kevélységet szül.
A birtoklás szeretet nélkül fukarsággá válik.
A hit szeretet nélkül az elkerülhetetlen végzet
hiedelmének szintjére süllyed.
Az élet szeretet nélkül teljesen értelmetlen.

J. Machalse

(Kárpáti Petronella: *Szeretetre vágyunk*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely - Adventista Teológiai Főiskola. 84. o.)